

Kommissionen kunde endelig ikke med Hensyn til Driftsmaaden paavise nogen Forskjellighed mellem denne Fabrik og andre Svovlstikkfabrikker; men ikke desto mindre indtraadte der jævnlig Forgiftningstilfælde ved Fabrikken, medens de langt sjældnere viste sig ved andre Fabrikker, og for kort Tid siden var en Fabrikarbejder døde afgaaet ved Døden efter i et Mars Tid at have lidt af Følgerne af Fosforforgiftning. Sundhedskommissionen henstillede derfor, om ikke Fabrikation af Fosforsvovlstikker maatte anses at være saa farlig, at der var Anledning til aldeles at forbyde samme.

Efter Foranledning af Amtet havde vedkommende Syfus på Grund af dette Underdragende underkastet Fabrikken en nøiagtig Undersøgelse, hvorefter han afgav en Erklæring, i hvilken han tiltraadte Sundhedskommissionens Udtalelse om, at den paagældende Fabrik saa vel i Henseende til Lokaler som i Henseende til den Maade, hvorpaa den blev drevet, var i fuldkommen Overensstemmelse med de Regler, som ellers her i Landet opstilles for lignende Fabrikker, samt bemærkede, at han var tilbøjelig til at antage, at den uheldige Sundhedstilstand hos Arbejderne ved Fabrikken hidrørte fra, at der ved samme anvendtes en større Mængde Fosfor i Tændsatsen, end der stete ved andre Fabrikker. I det han derhos forment, at flere Forebyggelsesforanstaltninger kunde træffes, som han nærmere begrundede, sluttede han sig især til Sundhedskommissionens Henstilling om Dnskeligheden af, at den hele Fabrikation aldeles blev forbudt, eftersom enhver Foranstaltning mod Faren kun kunde betragtes som et mere eller mindre virksomt

Palliativmiddel, hvis Overholdelse altid vilde være meget vanskelig.

Det saaledes fremsatte Forslag om aldeles at forbyde Fabrikationen og følgelig ogsaa Brugen af de giftige Fosforfruktionsstikker, det vil siges saadanne, i hvis Tændsats findes hvidt Fosfor, er tidligere oftere blevet fremsat baade her i Landet og i andre Lande, men Forslaget har hidtil været utgjennemførligt, da det ikke har kunnet anses gjørligt at forbyde Brugen af de omhandlede Svovlstikker, saalænge der ikke kunde hydes Befolkningen et andet, omtrent lige saa billigt og hensigtsmæssigt, farefrit Antændelsesmiddel. Da der imidlertid nu saavel i Udlandet som ogsaa her i Landet fremstilles Tændstikker, der i alt Bæsentligt opfylde enhver Fordring, som kan stilles til et hensigtsmæssigt Antændelsesmiddel, og som ikke frembyde den Giftfare, som er forbunden med Forfærdigelsen af Fosforfruktionsstikkerne, har Justitsministeriet forment, at Tiden nu kunde være kommen til at underkaste Spørgsmaalet om et positivt Forbud mod de omhandlede Svovlstikker en nærmere Prøvelse.

Man har derfor søgt Oplysning dels om, hvor mange Arbejdere der her i Landet sysselsættes ved Svovlstikkfabrikationen og de her værende Svovlstikkfabrikers Værdi, dels om hvorledes Forholdet med Hensyn til Forgiftningstilfælde stiller sig ved disse Fabrikker i det Hele.

Følge de modtagne Oplysninger findes der her i Landet følgende Svovlstikkfabrikker, der beskæftige det nedenfor anførte Antal Arbejdere:

I Kjøbenhavn:							Bygningernes Assurancerærdi.
1) Rohmells Fabrik beskæftiger	9	Bojne og	9	Børn, ialt	18	Arbejdere	
2) Rør & Gottliebs Fabrik	3	—	20	—	23	—	3,450 Mk.
3) Fabrikken i Odense	1	—	25	—	26	—	720 —
4) — i Svendborg	"	—	12	—	12	—	750 —
5) — i Aalborg	5	—	20	—	25	—	3,860 —
6) — i Randers	16	—	53	—	69	—	4,320 —
7) — i Frederiksberg	42	—	41	—	83	—	13,970 —
Salt Arbejdere	76	Bojne og	180	Børn, ialt	256,		

hvoertil kommer:

8) Fabrikken Godthaab paa Amager, som beskæftiger	87	—	38	—	125	—	34,866 —
men som ikke bruger hvidt Fosfor til Fabrikationen.							